

Ryszard Grygiel, Eugeniusz Czarnecki

Lgów, pow. Jarocin. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 8, 61-62

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tały zwłoki ludzkie. W wypełnisku jamy znaleziono drobne wyroby krzemienne. Natomiast brak ceramiki nie pozwala na ustalenie przynależności kulturowej owych obiektów. Odkryto też szkieletowy grób, wyposażony w naczynie i wyroby kamienne, krzemienne i kościane, zaliczony do kultury ceramiki sznurowej. Jest to już drugi pochówek tej kultury tu odkryty.

KRAKOW-BARYCZ
Stanowisko III

patrz
neolit

KRAKOW-BIEŻANOW GAJ
Stanowisko XII

patrz
neolit

KRUSZA ZAMKOWA, pow. Inowrocław
Stanowisko 3

patrz
neolit

LGÓW, pow. Jarocin
Stanowisko 3

Muzeum Regionalne
w Jarocinie

Badania prowadził mgr Ryszard Grygiel /autor sprawozdania/ przy współudziale mgr Eugeniusza Czarnego. Finansowało Muzeum Regionalne w Jarocinie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury trzcinieckiej.

Stanowisko 3 położone jest w południowo-zachodniej części wsi Lgów, bezpośrednio przy drodze z Dębna do Żerkowa, na niewielkim, piaszczystym wzniesieniu od północy opadającym w stronę łąk. Badania miały na celu zabezpieczenie przed dalszą, głęboką orką, najbardziej zagrożonego wyćinka osady. Wykop o wymiarach 15 x 5 m założono w centrum rozrzutu leżącego na powierzchni materiału ceramicznego. W wyniku przeprowadzonych badań zaobserwowano następującą stratyografię stanowiska.

- warstwa I /humus/, powstała współcześnie w wyniku intensywnego nawożenia, niszcząc częściowo strop warstwy kulturowej /warszawa II/; miąższość do 0,20 m.
- warstwa II, jasnobrunatna, silnie spiaszczona próchnica z zawartością niewielkiej ilości węgla drzewnych; miąższość do 0,20 m
- warstwa IIa, powstała w wyniku spływu części organicznych warstwy II w podłoże piaszczyste /calec/; miąższość do 0,25 m
- calec, jasnożółty piasek.

Z obiektów odkrytych na tym stanowisku /trzy jamy/, na szczególną uwagę zasługuje oznaczony numerem 1, położony w południowej części wykopu, mający w rzucie poziomym kształt owalny o wymiarach 3,40 x 3,00 m. Podobnie jak w przypadku dwóch pozostałych obiektów, w profilu przedstawiał się jako płytkie /do 0,40 m/, nieckowate zagłębienie.

W odległości 0,50 m na południowy zachód od granicy zasięgu obiektu 1, znaleziono skarb czterech przedmiotów brązowych /bransoleta, dwa naramienniki z końcami zwiniętymi w ślimacznicę oraz siekierka typu unietycznego/ luźno zakopane w całość.

Zarówno materiał ceramiczny /przewaga fragmentów naczyń workowatych o lekko zgrubiałych i ściętych krawędziach/ jak i skarb przedmiotów brązowych, należą do kultury trzcinieckiej z przełomu II i III okresu epoki brązu. Według mapy zasięgu kultur wczesnej epoki brązu na ziemiach polskich, opracowanej przez A.Gardawskiego, osada we Lgowie położona jest w strefie nakładania się zasięgów peryferii kultury trzcinieckiej i przedłużyckiej. Potwierdzają to materiały ze Lgowa, wśród których czytelne są również elementy kultury przedłużyckiej.

Przewiduje się kontynuację badań.

LUBOWICE, pow.Racibórz
Stanowisko 1

patrz
okres halszacki

LUPAWA, pow.Słupsk
Stanowisko 1b

patrz
neolit

LUPOWO, pow.Gorzów Wlkp.
Stanowisko 1

Muzeum w Gorzowie Wlkp.

Badania prowadził mgr Tadeusz Seniów. Finansowało Muzeum w Gorzowie Wlkp. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne ludności kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu i okresu halszackiego.

Stanowisko nr 1 usytuowane jest w środku wsi. Prace wykopaliskowe były prowadzone w zachodniej części dziedzińca byłej Szkoły Podstawowej. Przekopano ogółem ca 140 m². Odkryto 57 grobów, które prócz popielnic były dość licznie wyposażone w inne naczynia /przystawki/ i zabytki ruchome. Niektóre z grobów miały obstawę z polnych kamieni. Formy naczyń i ich zdobnictwo typowe dla kultury łużyckiej z przełomu epoki brązu i okresu halszackiego.